

ΜΕΓΑΛΑ
ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΑ

ΕΚ

ΜΙΚΡΩΝ ΑΙΤΙΩΝ

ΠΡΟΞΕΝΗΘΕΝΤΑ.

Ίστορικόν δοκίμιον εἰς δύο τμήματα

διηρημένον

Γαλλισι πρῶτον συγγραφεύ

ὁ π ὁ

ΡΙΧΕΡΟΥ.

Ἐκ τῆς Γερμανικῆς δὲ μεταφράσεως εἰς τὴν καθομιλουμένην
Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐλευθέρως μετενεχθέν

ὁ π ὁ

ΖΗΣΗ ΔΑΟΥΤΗ

ἐκ Τυρνάβου τῆς Θεσσαλίας.

Τυπωθὲν δὲ διὰ φιλοτίμου συνδρομῆς τῶν φιλοκἀγάθων, καὶ
φιλοἰσόρων συνδρομητῶν.

BIENNE, 1819

κατὰ τὴν τυπογραφίαν τοῦ κυρίου Ἰωάννου Σνεϊφερ.

Τ Α Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α .

Τ Μ Η Μ Α Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

1. Η Σερμίραμις μεταχειρίζεται τὸν ἀσεῖσμὸν τοῦ ἀνδρός της Νίνου, βασιλέως τῆς Ἀσυρίας, διὰ νὰ τὸν θανατώσῃ, καὶ νὰ λάβῃ αὐτὴ τὸ σκήπτρον τῆς βασιλείας του.
2. Ὁ ἔρως τῆς Ἑλένης καὶ τοῦ Πάριδος γίνεται πρόξενος ἀφορμὴ τῆς πολιορκίας, καὶ τοῦ παντελοῦς ἐξολοθρευμοῦ τῆς πόλεως Τρωάδος.
3. Διάφοροι νέοι Ῥωμαῖοι τρώγοντες, καὶ πίνοντες ὑπὲρ τὸ δέον, ἤρχισαν μετέπειτα διὰ νὰ κρίνουν, καὶ ν' ἀνακρίνουν τὰς ἀρετὰς, κ' ἐγκλήματα, διαφόρων γυναικῶν· διὸ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν συνομιλιῶντων προξενεῖται ὁ θάνατος τῆς ἐναρέτου Λουκρετίας, ἡ ἀποδιώξις τῶν βασιλέων, καὶ σύσησις τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας.
4. Οἱ δέκαρχοι μεταχειρίζονται εἰς τὴν Ῥώμην διάφορους τυραννίας· εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν τιτρώσκειται ἀπὸ μίαν κόρην, τὴν ὁποῖαν εἶδε περνοῦσαν ἔμπροσθέν του. Οὗτος ὁ ἔρως γίνεται ἀφορμὴ διὰ ν' ἀποδειωχθῶσιν οἱ δέκαρχοι ἀπὸ τὴν Ῥώμην, καὶ ν' ἀπολεσθῇ αὐτὴ ἡ ἀξία.
5. Ἡ ζηλοτυπία μιᾶς γυναικὸς κατὰ τῆς ἀδελφῆς της ἀνοίγει τοὺς δημάρχους τῆς Ῥώμης τὸν δρόμον τῆς Ὑπατικῆς ἀξίας.
6. Ῥωμαῖατις γυνὴ μὴ ὑποφέρουσα πλέου τοῦ ἐρασῆν της γίνεται ἀφορμὴ νὰ ματαιωθῇ ἡ ὀρκωμοσία τοῦ Κατηλήνα.

7. Ἡ αἰσχρότης μιᾶς γυναικὸς γίνεται αἰτία τοῦ ἐμφυλίου πολέμου μεταξύ τοῦ Ἀυτωνίου καὶ Ὀκταβίου.
8. Ἡ περιποίησις, τὴν ὁποίαν δείχνει Ῥωμαῖος τις πολίτης πρὸς τὸν πατέρα του, τὸν ἀνυψώνει εἰς τὸν καισαρικὸν θρόνον.
9. Ἐν παιδίῳ προξενεῖ τὸν θάνατον τοῦ καίσαρος Κομώδου, διότι παίζει μ' ἐν χαρτίῳ, τὸ ὅποιον εἶχεν εὑρεῖ εἰς τὸν κοιτῶνα τούτου τοῦ καίσαρος.
10. Ἀνήρτις βιάζεται ἐξ ἀνάγκης νὰ δώσῃ τὴν συμβίαντου τὴν ἄδειαν νὰ τοῦ γένῃ ἄπιστος, αὕτη δὲ ἡ δοθεῖσατου ἄδεια προξενεῖ τὴν ἐξάλειψιν ἐνὸς δυσθασάκτου φόρου.
11. Ἐκ τῆς ἀπροσεξίας ἐνὸς πρέσβεως τοῦ καίσαρος Ὀυορίου, ὅστις ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως μίαν ἐπιστολὴν, ἣν εἶχεν λάβει, προξενεῖται ἡπολιορκία, καὶ ἡδιάρπαγὴ τῆς πόλεως Ῥώμης.
12. Βελισσάριος ὁμέγας, εἰς τῶν μεγίστων ἀρχιστρατήγων τοῦ καιροῦτου, ὅς τις κατενίκησε τοὺς Πέρσας, καὶ ὑπέταξε τὴν Ἀφρικὴν, καὶ Ἰταλίαν, κατανατᾶ μετὰ τὰς τόσας ἐκδουλεύσεις τῆς πατρίδος του διὰ νὰ χάσῃ τὴν δόξαν, καὶ ὅλα τούτῃ ἐπαγγέλματα, διότι ἀπετόλμησε νὰ συμβουλευσῇ τὴν συμβίαντου διὰ τὸ χαμερπέςατον φέρισμόν της.
13. Καβάδης, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, καὶ τῶν Πάρθων ἀναβαίνει ἐκδευτέρου τὸν θρόνον, διότι ἀφίνεται ἡ βασίλισσά του εἰς τὰς θελήσεις ἐνὸς κοινοῦ στρατιώτου.
14. Ἡ σφοδρὰ προσοχὴ μιᾶς ἱμπερατορίσσης, τὴν ὁποίαν εἶχε διὰ τὸ φέρισμον τῆς κόρης της προξενεῖ τὴν ἄλωσιν τῆς Γαλλίας, καὶ Ἰταλίας παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀτίλα, καὶ τὴν κτίσιν τῆς Βενετίας.
15. Παίζων ἕνας ἄνθρωπος τοὺς κύβους, καὶ χάνων εἰς αὐτὸ τὸ παιγνίδιον μίαν ἰκανὴν ποσότητα χρημάτων, καὶ μὴ δυνάμενος διὰ νὰ τὴν πληρώσῃ πάραυτα, δίδει ἀφορμὴν εἰς

- τὸν ἀφανισμόν τῆς Ἰταλίας, τῆς ἀλώσεως τῆς Ῥώμης, καὶ τῆς ἐξουσιάσεως τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τῶν Βανδάλων, καὶ τῆς κατοικήσεως αὐτῶν εἰς αὐτήν.
16. Ἡ ἐπίπληξις, τὴν ὁποίαν κάμνει ἡ Ἀμαλασοῦνθα, ἡ βασιλισσα τῶν βορείων Γότθων, εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς ἓνα σημαντικὸν ὑποκείμενον διὰ τὴν ἄκραν φιλαργυρίαν του, γίνεται αἰτία τοῦ θανάτου ταύτης τῆς ἐναρέτου ἡγεμονίδος, καὶ τῆς ἀλώσεως τῆς βασιλείας τῶν βορείων Γότθων.
17. Ὁ Κιλβεργῆχος βασιλεὺς τῶν Φράγκων δολοφονεῖται, διότι ἀσεϊζόμενος ἐκτύπησεν τὴν σύζυγόν του Φριδεγούνδην μὲ μίαν βέργαν.
18. Ὁ ἀσεϊσμὸς τῆς ἰμπερατορίσσης Σοφίας, τῆς συζύγου Ἰουσιανοῦ τοῦ δευτέρου, γίνεται αἰτία διὰ τὰ εἰσβάλλον οἱ Λομβαρδοὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ τὰ σερεωθῆναι εἰς αὐτήν.
19. Μία κόρη γίνεται αἰχμάλωτος τῶν κορσάρων, καὶ ἡ αἰχμαλωσία της γίνεται αἰτία ἵ ἀποκατασταθῆ αὐτὴ βασιλισσα τῆς Γαλλίας.
20. Αἱ σωματικαὶ ἀδυναμίαι Σουθήλλης, τῆς συμβίας τοῦ μεγάλου Καρόλου, δίδουν ἀφορμὴν εἰς τὴν σύσασιν τῆς ἰμπερατορικῆς ἀξίας τῶν Γερμανῶν.
21. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἁλατος εἰς τὴν Ἀσίαν προέρχεται ἀπὸ ἓνα Χάνην τῶν Ταρτάρων, τοῦ ὁποίου εἶχε πέσει ἐν κομμάτι κρέας κατὰ γῆς.
22. Νεανίσις πηγαίνουσα καθημερινῶς, καὶ φέρουσα νερὸν ἀπὸ μίαν βρύσιν, γίνεται αἰτία διὰ τὴν ἀποσατήσῃ ἓνας πριγκιπ τῶν Ταρτάρων ἐναντίον τοῦ ἰδίου πατρὸς του, καὶ τὰ τοῦ σερήσῃ καὶ τὴν ζωῆν.
23. Ὁ ἔρως γυναικίος πρὸς ἓνα δοῦκα γίνεται αἰτία διὰ τὴν ἀποβληθῆ Κάρολος ὁ χονδρὸς, ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας,

- καὶ καὶσαρ τῆς Γερμανίας, καὶ νὰ καταυτήσῃ νὰ ζητῇ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον.
24. Τὰ βασίλεια τῆς Νεαπόλεως, καὶ Σικελίας συζαίνονται, διότι μαλώνοντες δύο εὐγενεῖς Νορμανδοὶ, καὶ μονομαχῶντες θανατώνεται ὁ ἕνας.
25. Τὸ Κομητάτον τῆς Ἀρράγωνίας μετατρέπεται εἰς βασίλειον, διότι ἡ βασίλισσα τῆς Ναβάρας Νούγη, καὶ σύζυγος Σανκίου τοῦ τετάρτου μὲ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Μεγάλου ἐμποδίζει τὸν υἱὸν τῆς Κάρσσιαν διὰ νὰ καθαικεύσῃ ἐν ἄλογον, τὸ ὅποιον ἦτο βαρυκέφαλον καὶ ἀκαταδόμασον.
26. Ἡ ὠραιότης ἑνὸς Τούρκου νέου, ὅστις κατῶκει εἰς τὴν Ἀντιοχείαν γίνεται αἰτία τῶν σκληρῶν πολέμων μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.
27. Ἐδουάρδος, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ὁ καὶ Ὁμολογητῆς ἐπονομασθεῖς, ἀποφασίζει νὰ μείνῃ ἄγαμος. Τοῦτο δὲ γίνεται αἰτία νὰ ἐξουσιάσουν οἱ Νορμανδοὶ τὴν Ἀγγλίαν.
28. Πέρσης τις καταγόμενος ἀπὸ ποταποὺς γονεῖς λησμονεῖ, εἰς τοὺς κόλπους τῆς τύχης εὕρισκόμενος, τὴν προτέραντου κατάσασιν, καὶ γίνεται αἴτιος διὰ νὰ λεηλατήσῃ ὁ Ζίγγης Χάνης τὴν Περσίαν καὶ τὴν Ἰνδίαν.
29. Ἐνρίκος ὁ δεῦτερος, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, τιτρώσκειται εἰς τὴν Ἀλθακα, ἡγεμονίδα τῆς Γαλλίας ἀραβωνισμένην μετὰ τοῦ υἱοῦτου Ἐρχάρδου τοῦ πρώτου· ἐκ ταύτης δὲ τῆς αἰτίας προξενοῦνται συγχύσεις, καὶ ταραχαὶ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.
30. Γυνή τις ἐμπόρου ἀπὸ τὴν Φιορένσαν ἐρεθίζει τὴν ζηλοτυπίαν τῆς ἡγεμονίδος τῆς Ἰλλυρίας, κ' ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας προξενεῖται ἡ ἄλωσις τῆς δημοκρατίας τῆς Ραγούζας.
31. Ἐκ τῆς περιεργείας ἑνὸς δουκὸς τοῦ Ὁρλεάνς, ὅστις θέλει διὰ νὰ γνωρήσῃ εἰς ἕνα βαλλισμὸν (ball) ὑποκείμενον

τε, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν προσωπίδα, θανατώνονται διάφορα ὑποκείμενα σημαντικὰ, καταντᾶ δὲ εἰς μανίαν καὶ Κάρολος ὁ ἕκτος, ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας.

32. Διάφοροι Ἀγγλικοὶ μεγιστάνες ἀναγελοῦν διὰ τι πολιτικὸν φέρισμον, τὸ ὁποῖον δεῖχνει Ἐδουάρδος ὀ τρίτος τὸν κόμητα τοῦ Σαλησβουρίου, καὶ ἐξ' αὐτοῦ τοῦ πολιτικοῦ συνίσταται τὸ τάγμα τῆς βρακοζώνης εἰς τοὺς 1343.

33. Οἱ Σίμιον ἀπὸ τὸ Μοντφρακόν, καὶ κόμης ὑπὸ τ' ὄνομα Λιχτενσάϊ κτυπᾷ κ' αἰχμαλωτίζει ἐν ταύτῳ Ἐνρίκου τὸν τρίτον, βασιλῆα τῆς Ἀγγλίας, καὶ μεταχειρίζεται ὁ ἴδιος μίαν ἀπεριοριστοτέραν τυραννίαν, παρὰ αὐτοὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας. Πλὴν θανατώνεται, ἐπειδὴ κ' ἐμποδίζει τοὺς υἱούς του διὰ νὰ συμφωνήσωσιν μίαν ἵππομαχίαν μεθ' ἑνὸς Ἀγγλου τῷ 1265.

34. Ἐξ' αἰτίας μιᾶς ἔριδος, ἡ ὁποῖα συνέβη μεταξὺ δύο κοινῶν ἀνθρώπων, ἑνὸς Γενουδέζου δηλαδὴ, κ' ἑνὸς Ἐνετοῦ, προξενεῖται ἕνας αἰματοδέσκατος πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο δημοκρατιῶν Βενετίας δηλαδὴ, καὶ Γενέσθης περὶ τὸ 1258 ἔτος.

35. Μία ξανθὴ αἰξ (γίδα) γίνεται αἰτία, καὶ θανατώνονται τρεῖς Χάινδες τῶν Ταρτάρων, καὶ καταδαφίζονται ἐν ταύτῳ καὶ διάφοροι πόλεις.

36. Ἡ εὐτολμία ἑνὸς Γενουδέζου ὑποδηματᾶ, τοῦ ὁποίου τὴν κεφαλὴν εἶχε καταθερμάνει οἶνος, γίνεται πρόξενος αἰτία διὰ νὰ μεταβληθῇ ἡ διοίκησις αὐτῆς τῆς δημοκρατίας.

37. Ἡ πώλησις ἑνὸς ἀξιολόγου ὑποσατικοῦ εἰς τὸ Κομητάτου Βάλλης γίνεται ἀφορμὴ, διὰ νὰ ἐκθρονηθῇ Ἐδουάρδος ὁ δεύτερος ὁ ἄναξ τῆς Ἀγγλίας καὶ νὰ θανατωθῇ μέσα εἰς τὴν φυλακὴν εἰς τοὺς 1335.

38. Φραγκίσκος ὁ πρῶτος, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὑπόσχεται

- μίαν γυναίκα, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἐρωτευμένος, διὰ τὴν φθᾶσιν εἰς αὐτὴν (εἰς τὸ Λιὸν) τὸν μάρτιον μῆνα, καὶ αὕτη ἡ ὑπόσχεσις του γίνεται αἰτία διὰ τὴν χάσιν τὴν μάχην εἰς τὴν Παυΐαν, καὶ τὴν αἰχμαλωτισθῆ καὶ ὁ ἴδιος, ὀλίγον δὲ ἔλειψεν ἢ ἀφανισθῆ καὶ τὸ βασιλεῖον, καὶ αὕτη ἡ ἰδίᾳ Γαλλία.
39. Ἡ φρίκη, τὴν ὁποίαν προξενοῦν μερικοὶ κλέπται τὴν Μαργαρέθην ἀπὸ τοῦ Ἀνγιοῦ, τὴν συμβίαν Ἐνρῖκου τοῦ τετάρτου, βασιλέως Ἀγγλίας, γίνεται ἀφορμὴ, διὰ τὴν φύγην τὴν καταδρομὴν τῶν ὁπαδῶν Ἐδουάρδου τοῦ τετάρτου, ὅστις ἐκθρόνισεν τὸν Ἐνρῖκον, καὶ κατεκράτει αἰχμάλωτον, καὶ φυλακωμένον εἰς τὸ Τόβερ.
40. Ὁ ἔρωσ τῆς ἀποχρηθεύεισθαι δουκίσσης Βουργούνᾳ Μαργαρέθης, τὸν ὁποῖον ἔχει μὲν ἓνα Ἐβραῖον, γίνεται αἰτία τὴν ἐνωθῆ τὸ δουκάτον τῆς μικρᾶς Βριτανίας μετὰ τῆς Γαλλίας, καὶ τὴν καταφανισθῆ ἡ Ἀγγλία ἀπὸ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.
41. Ἐξ αἰτίας τῆς προτιμήσεως, τὴν ὁποίαν δίδει ὁ Πάππας τοὺς δομικιάνους ἀπὸ τοῦ ἀγγουσίνοῦ, διὰ τὴν ἔχου τὴν προτίμησιν μιᾶς ἀφέσεως ἀμαρτιῶν μετὰξὺ ἑνὸς Ἰωβελαιοῦ χρόνου, δίδει αἰτίαν τὸν Μαρτίνον Λούθερον τὴν ἐπιχειρισθῆ τὴν εὐκαιρίαν, διὰ τὴν προξενῆσθαι τὸ σχίσμα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν γεννηθῆν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τὰ Λουθερικὰ δόγματα.
42. Ἐξ αἰτίας ὅτι ἐπληρώθη εἰς τὸν πόλεμον ἓνας στρατιώτης, καὶ ἔχασεν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ τὰ σπερματικά του μόρια, καὶ ἀποκατεστάθη ἀνάξιος τοῦ γάμου, συζαίνεται ἐν τάγμα, τὸ ὁποῖον ἔφθασεν εἰς τὸν κόσμον εἰς ἀξιοκαπόρρητον δόξαν.
43. Ἐξ τῆς ἄκρας ἀηθίας, τὴν ὁποίαν τρέφει Ἐνρῖκος, ὁ ὄγ-

δος βασιλεύς τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῆς συμβίας του Αἰκατε-
ρίνης ἀπὸ τὴν Ἀρχαγώνιαν, προξενεῖται τὸ σχίσμα τῆς
Θρησκείας εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

44. Ἐνας μέγας Βεζύρης δολοφονεῖται εἰς Κωνσταντινούπολιν,
ἐπειδὴ καὶ ἀπολύεται ἐκ τῆς στρατιωτικῆς δουλείσεως ἕνας
κοινὸς στρατιώτης, κατακλονίζεται δὲ σφοδρότατα ἐξ αὐτῆς
τῆς δολοφονίας τὸ Ὄθωμανικὸν βασίλειον.
45. Ἡ ὠραιότης μιᾶς γυναικὸς γίνεται αἰτία διὰ νὰ λυτρωθοῦν
ἐκτικοὶ Χουγονότοι, τοὺς ὁποίους ἐπήγαγον εἰς τὴν φυλακὴν,
καὶ δὲν ἐτόλμα κλῦεῖς νὰ τοὺς κυνηγήσῃ.
46. Τὸ σέβας, τὸ ὁποῖον τρέφει ἕνας πολίτης Γενουβέζος
πρὸς μιᾶν γυναῖκα, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπελπίσει ἢ δυστυχία,
γίνεται πρόφασις, διὰ νὰ εἰρηνεύσουν αἱ δύο δημοκρατίαι
(τῆς Βενετίας δηλαδὴ, καὶ τῆς Γενέσης) μετὰ μακρότα-
του κ' αἱματωδέστατου πόλεμου.
47. Ἐνρῖκος ὁ τέταρτος χάνει τοὺς καρποὺς τῆς νίκης εἰς τὴν
Κούδραν, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἦτον εἰς κατάστασιν, διὰ νὰ δυνη-
θῇ νὰ ἐναντιωθῇ τὸν πόθου του, τὸν ὁποῖον εἶχεν μετὰ τὴν
μάχην, διὰ νὰ ἐπισκευθῇ τὴν κουτέσσαν τοῦ Γουήχε.
48. Ὁ ἀρχισράτῃνος τοῦ Ἄνκρε προσκλαίεται, ὅτι κάμνει με-
γάλην ταραχὴν ὁ κύριος ἐκ τοῦ Λουῖνες, ὅς τις εἶχε κατοικη-
μένον ἕνα κοιτῶνα εἰς τὸ Λουβρέ ἐπάνω τοῦ κοιτῶνος τοῦ
ῤηθέντος ἀρχισρατῃνοῦ, καὶ θέλει νὰ τὸν διορίσῃ ἕνα ἄλ-
λου κοιτῶνα, διὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ κύριος ἐκ
τοῦ Λουῖνες παροργίζεται κατ' αὐτοῦ τοῦ ἀρχισρατῃνοῦ, καὶ
τὸ κατατᾶ διὰ ν' ἀποθάνῃ ἐλευθέρως τόσον αὐτὸς ὁ ἀρχι-
σρατῃνος, ὅσον καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ.
49. Ὁ τερατουργικὸς, καὶ μυθιστορικὸς ἔρως τοῦ δουκὸς ἀπὸ
Βουγγηνχάμ προξενεῖ ἕνα θρησκευτικὸν πόλεμον, καὶ τὴν
κυρίευσιν τῆς πόλεως Ῥοχέλλης.

50. "Εν ζευγάρι χειρότια, τὰ ὁποῖα ζητεῖ, καὶ δὲν τῆς τὰ δίδουν, ἢ βασίλισσα "Αννα, καὶ μία φίλη μὲ νερόν, ἢ ὁποῖα χύνεται ἐπάνω εἰς τὰ φορέματα μιᾶς φίλης της, προξενοῦν τὴν εἰρήνην, τὴν γενομένην εἰς τὴν Οὐτρέχτ πόλιν.
51. Ἐξ αἰτίας μιᾶς ῥαβδιάς, τὴν ὁποῖαν δίδει ἓνας Γερμανὸς Γενουδέζου τινὰ, ὅς τις ἐθεώρει τὴν μικρὰν ἄμαξαν ἑνὸς πυροπύσου, ἢ τις εἶχε τακτισθῆ εἰς μίαν πλατείαν τῆς Γενέθης, ἀποδεικνύονται οἱ Ἄουστριακοὶ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, καὶ ἀπολαμβάνει ἢ δημοκρατία τῆς Γενέθης ἐκνεύου τὴν ἀπολεσθεῖσαν προτέραν ἐλευθερίαν της.

Τὰ περιεχόμενα τοῦ

δευτέρου τμήματος.

52. Τὸ ἀπερίσκεπτον φέρισμον τοῦ βασιλέως τῆς Λυθίας κατὰ τῆς συμβίας του προξενεῖ φρικώδεις μεταβολὰς εἰς τὴν διαίτησιν ταύτης τῆς βασιλείας.
53. Ἐξ αἰτίας ἑνὸς πρίσματος, τὸ ὁποῖον ἔχει γυνήτις εἰς τὸ σῆθος της, γίνεται ἄδικος πόλεμος, ὅς τις καὶ τελειώνει πρὸς βλάβην ἐκείνου, ὁ ὁποῖος τὸν ἤρχισεν.
54. Ἐν μῆλον γίνεται πρόξενος αἰτία διὰ τὰ ἐξοστρακισθῆ μία ἱμπερατόρισα, καὶ τὰ θανατωθῆ κ' ἐν σημαντικὸν ὑποκείμενον.
55. Ἐξ αἰτίας ἑνὸς πεφοβισμένου λαγοῦ, ὅς τις ἔτρεχεν ὄρματός ἐκ τῆς γενομένης ταραχῆς, κατεξουσιάζεται μὲ ὄρμην ἢ πόλις Ῥώμη.
56. Ἐξ αἰτίας τῆς δοθείσης προσαγῆς διὰ τὰ ξηρίζουν τὰ γένια προξενοῦνται εἰς τὴν Γαλλίαν πολυχρόνιοι ἀνησυχίαι καὶ ταραχαί.

57. Νόμισμά τι γίνεται αἰτία διὰ τὴν χαλασθῆναι ἢ ἀνακωχῆ τῶν ἔπλων, καὶ τὴν θανατωθῆναι ἐν ταύτῃ κ' ἓνας βασιλεὺς.
58. "Ἐν ψύριον σκυλὶ γίνεται πρόξενος ἀφορμὴ διὰ τὴν καταξουσιασθῆναι ἐν ἀκαταμάχητον καὶ ἀκαταπόρητον φρούριον.
59. "Ἐν σκέπασμα, τὸ ὁποῖον ἀποσηκῶνει ὁ ἀὴρ ἀπὸ τὸ πρόσωπον μιᾶς γυναικὸς, γίνεται αἰτία τὴν θανατωθῆναι ὁ υἱὸς ὁ πρεσβύτερος ἐνὸς καίσαρος.
60. Μία εἰκὼν προξενεῖ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐμφυλίου πολέμου.
61. "Ἐν ἀμάξει μὲ δέρματα κρεκρίων γίνεται πρόξενος αἰτία τοῦ πολέμου μεταξὺ ἐνὸς πολεμικοῦ ἔθνους κ' ἐνὸς μεγάλου πρίγγιπος.
62. Τὸ παιγνίδιον τῆς σφαίρας προξενεῖ εἰς τὴν Γαλλίαν πόλεμον.
63. "Ἐνας ἡγεμὼν ζητεῖ τὴν χαιρετοῦν οἱ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαντου ὑποκείμενοι τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς του, καὶ αὕτη ἡ μωρία του δίδει εὐκαιρίαν τὴν γενῆ δημοκρατία.
64. Τὸ κέντρισμα μιᾶς μελίσσης γίνεται ἀφορμὴ διὰ τὴν ἀποσηκωθῆναι ἢ πολιορκία μιᾶς πόλεως.
65. Μία ἡγεμονὶς δὲν ἀξιούται τὴν γενῆ βασίλισσα, διότι ἔχει ἄσχημον ὄνομα.
66. "Ἐν δακτυλίδιον γίνεται ἀφορμὴ τὴν ἀποφύγη ἐπωφελεσάτη εὐκαιρία ἀπὸ τὰς χεῖρας ἐνὸς μεγάλου βασιλέως, ὅς τις προτιμᾷ περισσότερο τὴν τιμὴν του παρὰ τοὺς κανόνας τῆς πολιτικῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν αὐτὴν εὐκαιρίαν ἠμποροῦτε τὴν ἀποκτήσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μετέπειτα τοῦ τὸ ἀρνοῦντο, καὶ δὲν τοῦ τὸ ἔδιδον.
67. Μὲ τὸ τὴν ἐκλέφθησαν μερικὰ ὀρνιθόπουλα ἐνὸς ἱερέως δίδεται ἀφορμὴ διὰ τὴν καταπαύσῃ μία φρικωδὲς ἐπανάστασις.
68. Ἡ ζηλοτυπία δύο γυναικῶν ἐπλησίασε διὰ τὴν ἀφανίσῃ

- ἐν μεγάλῳ βασιλείῳ, τὸ ὅποιον ἀπέφυγε τὸν ἀφανισμόν
 τοῦ ἐκμῆς κατησχυμένης εἰρήνης, τὴν ὅποιαν ἐδέχθη.
69. Ἡ φλεβοτομία γίνεται αἰτία ἑνὸς ἐμφυλίου πολέμου εἰς
 τὴν Πορτογαλίαν.
70. Μία ὥραια γυνὴ γίνεται ἀφορμὴ νὰ ἐνωθοῦν δύο μο-
 νάρχει, καὶ νὰ λεηλατηθῇ ἕνας τόπος.
71. Ἡ ζηλοτυπία ἑνὸς γέροντος καλογήρου, ὅς τις ἦτον ἐρα-
 σῆς μιᾶς ἡγουμένης, γίνεται ἀφορμὴ τῆς συνθήκης (εἰς
 ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις), τὴν ὅποιαν ἔκαμε Φραγκῆσκος
 ἂ πρῶτος μετὰ τοῦ Πάππα, Λέοντος τοῦ δεκάτου.
72. Ἡ εἰλικρίνεια ἑνὸς βρέφους ἐμποδίζει εἰς τὴν Γαλίαν
 μίαν ἐπανάστασιν.
73. Ἡ κρεωφαγία μιᾶς παρασκευῆς γίνεται πρόξενος ἀφορμὴ
 νὰ κατεξουσιασθῇ μία πόλις.
74. Ἡ προφορὰ τοῦ γράμματος Q προξενεῖ εἰς τὴν ἀκαδημίαν
 τοῦ Παρισίου μεγάλας ἐριθίας.
75. Ἐνας κουβάς πηγαδίου γίνεται ἀφορμὴ ἑνὸς πολέμου.
76. Μία ψιᾶλη οἴνου γίνεται πρόξενος αἰτία νὰ κατεξουσια-
 σθῇ ἐν βασιλείῳ.
77. Αἱ χαλκογραφικαὶ εἰκόνες προξενοῦν εἰς τὴν Ῥώμην με-
 γάλας ἀνητυχίας.
78. Ἐν Ἑλληνικὸν ἐπίγραμμα προξενεῖ τὴν ἀξίολογον τύχην
 τοῦ συγγραφέως του.
79. Παράξενόν τι σφάλμα μιᾶς νέας κόρης γίνεται ἀφορμὴ
 διὰ νὰ ὑποπτευθοῦν μίαν μέλλουσαν συνομωσίαν, καὶ προ-
 σάξαντες διὰ νὰ γενῇ ἀκριβεστάτη ἐξέτασις ἀνεκάλυψαν ἐν
 πρᾶγμα γελοιοδέσαντο.
80. Ὁ ἔρως ἑνὸς Λουθηροκαλβίνου ἀξιώματικῷ πρὸς μίαν
 χωρικὴν κόρην γίνεται ἀφορμὴ διὰ νὰ παροργισθοῦν οἱ χω-
 ρικοὶ μιᾶς ἐπαρχίας κατὰ τῶν Χουγονότων, καὶ νὰ θανα-
 τώσουν πλήθος ἄπειρον ἐξ αὐτῶν.

81. Τὰ ἐγκώμια, τὰ ὁποῖα ἀποδίδει ἕνας ἐπίσημος Ἀγγλος μίαν βασίλισσαν εἰς τὴν παρουσίαν μιᾶς ἄλλης βασίλισσας, γίνονται πρόξενος ἀφορμὴ διὰ νὰ κόψῃ τὴν κεφαλὴν ἢ δευτέρα βασίλισσα τῆς πρώτης, καὶ νὰ τῆς τὴν βάλλη ἔμπροσθεν εἰς τοὺς πόδας τῆς.
82. Ὁ Ὄθωμανικὸς καῖσαρ ἐξαποσέλλει εἰς τὴν Γαλλίαν ἕνα πρέσβην, ὅστις πρέπει νὰ προσφέρῃ βοήθειαν τῷ ἄνακτι Ἐυρίκῳ, τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ, μόνου καὶ μόνου ἐπειδὴ καὶ κάμνει εἰς τὴν καρδίαν του μίαν παράδοξον ἐντύπωσιν ἢ λέξις *Lique*.
83. Ἐλισάβετ, ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, δὲν σέργει κατ' οὐδένα τρόπον διὰ νὰ συνδράμῃ τὸν βασιλέα Ἐυρίκον τὸν δεκάτον πέμπτον κατὰ τῆς Λικῆς, ἐπειδὴ καὶ εἶχεν εἰπεῖ ἕνας περίθληπτος Γάλλος, ὅτι αὐτὴ προσφέρει ἀχρεΐως τὴν Γαλλικὴν διάλεκτον.
84. Ἡ ζηλοτυπία μιᾶς γυναικὸς προξενεῖ τὸν ἐξολοθρευμὸν μιᾶς βασιλείας.
85. Ὁ φόβος ἑνὸς ἐπισήμου συμβούλου διὰ νὰ μὴ γένη ἄλλος ἐπίσημος ἄνδρας ὁ εὖνους τοῦ κυρίου του, γίνεται ἀφορμὴ διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν οἱ Καθολικοὶ μιᾶς βασιλείας πάλιν εἰς τὰ ὑποσατικάτων, καὶ νὰ ἐπαυξηθῇ ἡ ὑπαρξίς, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ ὑψηλοτάτου κριτηρίου εἰς τὸν τόπον.
86. Ἡ ζηλοτυπία ἑνὸς ἀνθρώπου γίνεται ἀφορμὴ μιᾶς ἐπαναστάσεως, ἣτις εἶχε πλησιάζει διὰ ν' ἀπαλῆσθαι ἐν βασιλείῳ.
87. Ἐνας μέγας σύμβουλος ἠδύναται μὲ τὸ πῆδημα, κ' ἕνας πανοῦργος αὐλικὸς τὸν μιμεῖται, καὶ κάμνει τὴν τύχην του.
88. Τὰ δάκρυα μιᾶς νέας κόρης, ἢ ὁποῖα ἔμελε νὰ θυσιασθῇ ἐκ τοῦ πορνικοῦ ἐπαγγέλματος τῆς πλησιεστάτης συγγενοῦς τῆς, δίδου ἀφορμὴν ν' ἀνυψωθῇ ἕνας νέος ἡγούμενος εἰς τὴν ἀξίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπιτυχαίνει εὐκαιρίαν διὰ νὰ φα-

- νερώση τὴν ἐπικινδυνωδεσάτην προκοπήν του, καὶ ὑ' ἀνάψῃ
 τὴν Γαλλίαν ἕνα ἐμφύλιον πόλεμον.
89. Ὁ ἕρως, τὸν ὁποῖον τρέφει ὁ κόμης Βριών, μετὰ ταῦτα
 δὲ δουξ τῆς Ἀνουΐλης πρὸς τὴν κυρίαν Οὐενδόμην, πασιδὴ-
 λον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς κυρίας Νεμούρσ, δίδει εὐκαιρίαν,
 διὰ τὰ λάθῃ ὁ Βικόμπτε Τουρένυς τὴν Φρησκείαν τῶν
 Καθολικῶν.
90. Ἐνας ταπης (κελήμι) προξενεῖ μεγάλην ταραχὴν εἰς τὴν
 αὐλὴν τῆς Γαλλίας ἐν τῷ διασημάτι τῆς ἀνηλικιότητος Λου-
 δοβίκου τοῦ δεκάτου τετάρτου.
91. Μία ἕρις δύο ἀμαξάδων προξενεῖ κινήσεις εἰς τὰς αὐλὰς
 τῆς Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας, καὶ μάλιστα πλησιάζου διὰ ὑ'
 ἀρχίσου ἕνα πόλεμον.
92. Ἐξ αἰτίας ἑνὸς χαιρετισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐξήτει ἕνας μα-
 θηγῆς, καὶ δὲν ἠθέλησαν διὰ τὰ τοῦ τὸν δώσου, προξενεῖται
 μία τρομερὰ αἵματοχυσία εἰς τὴν Θόρν πόλιν εἰς τὸ βασι-
 λειον τῆς Λεχίας.
93. Ἐνας ἐφημέριος παραπονεῖται εἰς ἕνα ἄλλον ἰσρέα διὰ τὴν
 πτωχίαν του, καὶ τοῦτο γίνεται ἀφορμὴ διὰ ὑ' ἀνυψωθῆ εἰς
 τὸν καισαρικὸν θρόνον μία νέα κόρη τῆς κατωτάτης κλάσεως.
94. Κεφάλαιον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπεριέχονται διάφορα με-
 γάλα συμβεβηκότα ἐκ μικρῶν αἰτιῶν προξενηθέντα, καὶ ἐλή-
 φθησαν ἐκ μιᾶς ὄλα ὁμοῦ εἰς τὴν διήγησιν.
95. Μία ὀρκομωσία, ἣ ὁποῖα ἀπέβλεπε τὴν ἄλωσιν μιᾶς βα-
 σιλείας, ἀποκαλύπτεται, ἐπειδὴ καὶ μία πόρνη μετὰ ἄνδρα
 τινὰ, ὅστις ἦτο λελυπημένος, καὶ βεβυθισμένος εἰς δια-
 λογισμούς.